

Thư cảm ơn Ban Tổ Chức Hội Mặt Minh Đức Úc Châu Sydney 2024 từ Đỗ Xuân Quý (California)

Chào các anh chị.

Cảm ơn tất cả tình cảm anh chị đã cho chúng tôi. Một kỉ niệm khó quên. Nhờ ơn trên chúng tôi về đến nhà bình an, vài việc cần làm trong khi vắng nhà quá lâu. Nhưng cũng giữ lời, cố gắng ghi vọi cảm nghĩ về Đại Hội.

Nhờ anh Linh và các anh chị chuyển đến anh Hanh chị Thông. anh Trọng Minh , Anh Dũng chị Thu Adelaide thay cho lời cảm ơn.

Cảm ơn tất cả.

Hẹn gặp

Quý

maxdo1@yahoo.com.

Sydney-Còn Một Chút Gì Để Nhớ.

Chuyến đi lần này chỉ có một thời gian ngắn để chuẩn bị. Đi dự Đại Hội Sinh Viên Minh Đức tại Sydney.

Một thành phố như Sydney với tôi không hề xa lạ vì tôi đã đến đây vài lần và tôi thích nếp sinh hoạt hằng ngày của người dân miền đông nước Úc. Thân thiện với giản dị tinh tế, không khách sáo, không rườm rà. Đồng dollar giấy polymer của Úc có màu sắc thanh nhã đẹp bắt mắt. Cà phê take away với những chiếc bánh croissant nóng, thơm phức vụ nhanh cho khách đi làm vào buổi sáng ở khu trung tâm thương mại, những điểm bán bia hơi dọc phố vào chiều tan sở. Không có nhiều xe cảnh sát hụ còi inh ỏi mỗi ngày như ở những thành phố khác mà vợ chồng tôi đã có dịp đi qua. Không có người vô gia cư sống lầy lắt ở phố du lịch, ít khi gặp nhân viên công lực dừng xe ven đường ghi giấy phạm lỗi nhưng có giấy báo phạt gửi về nhà...Đi bộ cũng đi bên trái. Những sinh hoạt này đã làm nên phần văn hoá rất đặc trưng của thành phố Sydney.

Thường thì tôi không có can đảm mang trống sang đánh xứ người, nhưng sau 18 ngày vượt Thái Bình Dương, vợ chồng chúng tôi cũng đã đến với " Còn Một Chút Gì Để Nhớ.". Một đề tài có ý nghĩa sâu sắc và chứa đầy tình cảm của đại hội sinh viên Minh Đức do các đồng môn tại Sydney tổ chức. Một hội ngộ đã để lại cho vợ chồng chúng tôi một lưu luyến, một vị ngọt bùi ngùi, một cảm xúc bồi hồi mỗi khi nhớ về tình đồng môn vừa mới cho vợ chồng chúng tôi, nó đang đi vào tâm thức của tôi; khi mà tuổi đời của tôi đã chùng chắt. Những

món quà để thương, nho nhỏ từ ban tổ chức cùng với các anh chị đã gửi tặng, nặng trĩu tình thân, đọng đầy cảm xúc trong lòng người nhận mang về.

Với cảm xúc dâng trào, nói sao cho vừa tình cảm cho nhau, một anh đến bắt tay tôi để tiễn đưa trước khi lên xe tạm biệt, cơn gió nhẹ buổi sáng trời xuân Sydney vừa thổi qua cũng là lúc anh nói: “Nhóm chúng ta nhỏ mà có võ” mới nghe tôi thật ngỡ ngàng, buồn cười nhưng làm tôi nhớ mãi và thật thấm thía trên đường vào phi trường; có phải võ đây là tình cảm, là mến thương đồng môn để rồi “còn một chút gì để nhớ” mình đã cho nhau! để mang theo!

Một chương trình hội ngộ thật ấm lòng cùng xúc động, hoà lẫn trong tiếng vỗ tay với bịn rịn ứa lệ qua lời phát biểu khai mạc của anh Tuấn Linh, thành viên ban tổ chức. Gợi nhớ lại những tình cảm chúng ta đã cho nhau, những mất mát, những người đã ra đi, đã để lại một kỉ niệm khó quên trong tôi, nhất là những ưu ái từ các niên trưởng, các đồng môn, các chị dâu, anh rể của Minh Đức đã dành cho bốn anh em chúng tôi đến từ phương xa một cách trân trọng. Cảm ơn và cảm ơn tất cả.

Còn một chút gì để nhớ đã gói ghém cho tình nghĩa của một nhóm nhỏ của chúng ta góp lại, nhóm nhỏ nhưng tình thân quá lớn làm cho vợ chồng tôi tưởng chừng như có đến vài trăm anh chị về tham dự.

Tôi xin được thay mặt nhóm chúng tôi cảm ơn các anh, các chị đã vì tình đồng môn đến tham dự, mặc dù có anh vừa mới qua cơn bạo bệnh. Cảm ơn những chị dâu Minh Đức vì tình thân của chồng nên đã khăn gói cùng người bạn đời của mình đến chia sẻ cái ngọt bùi, thân tình với chúng tôi. Không những đến tham dự mà còn góp phần văn nghệ đơn ca, song ca, hát cho nhau nghe thật nồng nàn trong giai điệu bolero lãng mạn. Nhất là " Mùa Thu Chết" qua tiếng hát của chị Thu đã làm bước đi của tôi chùng lại trước giờ tạm biệt.

Những món ăn ngon miệng, nào bún riêu, bò kho, thịt kho và những món gỏi, món chiên cùng nhiều món ngon khác, món nào cũng ngon từ tay các chị đầu bếp bất đắc dĩ(!). Những men rượu, bia, những nâng ly chúc lành, chúc sức khoẻ rộn rã, khuấy động cả một quảng không gian mở rộng. Những điệu nhạc, tiếng hát sau buổi cơm chiều kéo dài như không có điểm dừng, những bài tình ca hát tặng cho nhau của những anh những chị như đôi vợ chồng son còn đang ở tuần trăng mật! Những lời ca, tiếng hát từ căn phòng phía sau, vang vọng đến hội trường, bám theo lên xe buýt với bản tình ca “mãi mãi bên nhau” cùng nhiều bản tình ca kế tiếp đã đốn ngã biết bao con tim, đã đem lại biết bao kỉ niệm, sống lại với thời thanh xuân của mình. Đã cho chúng ta nhớ lại những

tháng năm đã trôi qua của một đời người. Một đời người đã và đang đi vào cái tuổi xế chiều.

Cách đây hơn năm mươi năm khi anh Trầm Tử Thiêng mới bước vào cái tuổi trung tuần mà anh đã nhận ra tuổi về chiều qua ca khúc:

- "Ta nghiêng tai nghe lại cuộc đời
- Chợt hãi hùng hoàng hôn chợt tới
- Ta nghiêng vai soi lại tình người
- Thì bóng chiều chìm xuống đôi môi"

Anh Trầm Tử Thiêng đã nhìn thấy tuổi xế chiều khi anh mới vừa bước vào tuổi bốn mươi, nhưng ở đây chúng ta đang đi vào cái tuổi bát thập tri thiên mệnh. Không còn ở thất thập cổ lai hy như cha ông và dân gian thường hay nhắc đến. Nhìn lại, chúng ta quý thời gian của chúng ta đã đến lúc có giới hạn không còn cái tuổi như anh Vũ Đức Sao Biển:

" Ta vẫn chờ em dưới gốc sim già đó,
Để hái dâng người một đoá đằm tương tư"

Hay cái tuổi mà những cuộc tình dang dở, thềm thương, trộm nhớ cô sinh viên với tà áo dài nhẹ nhàng bay theo nhịp chân bước vào giảng đường.

Ôi thôi cái hoài niệm về tuổi trẻ, trường cũ tình xa xưa ấy nay còn đâu!
Cho dù bia đá, tên trường đã mất qua thời gian, nhưng trường vẫn còn lửa ấm trong tim. Vẫn còn giữ tiếng nói Viện Đại Học Minh Đức để gọi nhau từ tám hướng mười phương về họp mặt. Chị về, anh về chúng ta cùng về, về thật đông để còn có những cái bắt tay thật chặt, những choàng vai mảy tau như ở tuổi mà mỗi ngày ta bước qua cổng trường, bước vào giảng đường...la cà ở quán cà phê chờ giờ đổi lớp...

Thật là hạnh phúc biết bao, dấu cho thời gian đã điểm sương trên mái tóc, có anh hay chị cũng đôi ba lần trở về thăm lại trường xưa, đứng trước cổng trường xưa với màu sắc hoen ố, đồ nát cũng không khỏi ngậm ngùi rơi lệ. Nhưng tôi tin rằng với tình thương yêu trường cũ, tình tôn sư trọng đạo, tình đồng môn vẫn mãi mãi nằm sâu trong tâm thức của mỗi chúng ta. Trường của chúng ta không còn nhưng không mất.

Mời chị mời anh mời bạn cùng về. Về nơi đã có các anh các chị đang hy sinh thời gian, góp công bỏ của dang tay mở rộng tình đồng môn đón tiếp các chị các anh cùng về với đại hội lần kế tiếp.

Đại hội sinh viên Minh Đức Sydney đã được tổ chức thành công mỹ mãn, đã ngoạn, thăm chơi vui vẻ, ăn ngon, văn nghệ quá hay với tình thân đậm đà.

Đại hội kết thúc nhưng niềm vui còn đọng lại trong lòng, trong tâm tưởng của chúng ta, chúng ta chia tay với sự luyến tiếc ngày vui qua mau, nhưng cũng đành khép lại để nói lời tạm biệt. Hẹn gặp lại.

Xin tạm biệt.

Thân chúc các đồng môn, chúc tất cả thân hữu luôn luôn có sức khỏe tốt và nhiều điều an lành trong cuộc sống.

Tình thân

Q.K2-CNTY.

California, Thu24.